

# פְּרֻשֶׁת עֵינַן חַמַּד

יִצְחָק לֵאמֹר ע"י בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׂכוֹנַת ע"ין חַמַּד - אֲבִישׁוּת צ"ו

העלון מוקדש לרפואת ציון בן צ'חלה

## פְּרֻשֶׁת נַח - שְׁפָה אַחַת וְדַבָּרִים אַחָדִים

### "וַיֹּאמְרוּ הֵבָה נִבְנֶה לָנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֵאשׁוּ בְּשִׂמִים וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם פֶּן נִפּוֹץ עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ"

בְּיִשְׂרָאֵל- ה' אֱלֹקֵינוּ עִמּוֹ וְתִרְעוּת מֶלֶךְ בּוֹ". דהיינו גם כשישראל עשה עבירה וחטא, עדיין ה' לא הביט אוון ביעקב משום "ה' אֱלֹקֵינוּ עִמּוֹ וְתִרְעוּת מֶלֶךְ בּוֹ". כלומר בשל היותנו מאוחדים וקשורים, הקב"ה ימלוך עלינו. וכל זה בהתחברות של העם, כנאמר: "וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְּאֶסֶף רֵאשִׁי עִם יַחַד שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל".

והגאון ר' מרדכי בנט זצ"ל היה מבאר את הפסוק: "כִּי יִפְלֵא מִמֶּךָ דָּבָר לְמִשְׁפַּט בֵּין דָּם לְדָם בֵּין דִּין לְדִין וּבֵין נֹגַע לְנֹגַע, דְּבָרֵי רִיבֵת בְּשַׁעֲרֶיךָ". אם יהיה דבר זה מפליא ומדהים אותך- כיצד אומות העולם מפלים לרעה בין דם יהודי לדם גוי, מדוע דם יהודי הוא הפקר בעיני העולם. ומדוע שופטים בצורה סובייקטיבית ומעוותים בֵּין דִּין לְדִין. וּבֵין נֹגַע לְנֹגַע- מדוע מטילים דווקא עלינו סנקציות, חרמים ועונשים קשים ומפנים אצבע מאשימה עלינו? התשובה לכך: "דְּבָרֵי רִיבֵת בְּשַׁעֲרֶיךָ". משום אותם דברי מריבות הקיימים בשערך. שנאת חינום השוררת בְּמַחְנֶיךָ היא בעוכריך ומשמשת חלילה כחרב פיפיות נגדך. מרן הבית יוסף זצ"ל כותב: 'גם כשאדם בטוח בצדקתו, וחרף ידיעתו, שהשני טועה ושוגה ואפילו מזיק ומריע, סחט ונצלן, אין שום היתר להשתלח בו להוקיעו ולשונאו'. ובע"ה שיהיה עמנו מלוכד באהבת חינום!

בברכת שבת שלום  
הרב אליהו חיים פנחס'  
רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

עיקר יעדם ומגמתם של דור הפלגה היה להגיע למטרה נכספת אחת כהגדרתם: "נַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם", הם חיפשו גדולה וכבוד. כשהיעד מסומן והדבקות להגיע לכבוד ומעמד איתנה, הרי שכל האמצעים מקדשים את המטרה, וכל כולם מתגייסים למטרה נכספת זו: אין הם בוחלים בדברי ריב ובלע, מחלוקות ומדנים. השאיפה אינטרסנטית ואנוכית - והכול לשם השגת גדולה וכיבוש, כדברתם: "נַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם", כשכל אחד חפץ לשבת על "כֶּסֶף גְּבוּהָ יוֹתֵר וּמִקְרָפְד יוֹתֵר" מזולתו. מטרת אחדות זו מובילה לפירוד, בתחילה מתכנסים בשפה אחת כביכול, אך סופם מוכיח על תחילתם.

אולם אף בצורה כזו של אחדות מעלתו גדולה, כמבואר בילקוט שמעוני: "חֲבוּר עֲצָבִים אֶפְרַיִם- הֵנַח לוֹ. רבי אומר: 'גדול השלום, שאפילו עובדים אלילים ושלום ביניהם, כביכול אינו יכול לשלוט בהם'. שנאמר " חֲבוּר עֲצָבִים אֶפְרַיִם- הֵנַח לוֹ. אבל משנחלקו מהו אומר? חֲלַק לְבָם עֵתָה יֵאָשְׁמוּ".

אמרו רבותינו על הפסוק: "צָרוּר הַמֵּר דוֹדֵי לִי- בֵּין שְׂדֵי- יְלִין", בשעה שישראל צרורים ומלוכדים אומר הקב"ה "בֵּין שְׂדֵי- יְלִין" - הם זוכים לחסות בין זרועותיו של הקב"ה". וזאת גם כוונת בלעם שנאמר: "לֹא הִבִּיט אֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֵמֶל יֵאָשְׁמוּ".

דיווג הגון, פרנסה טובה ובריאות איתנה  
לאליהו ניזרי בן ימנה הי"ו

### העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש כדורי וב"ב יצחק אריאל בן טובה חגי פרזול וב"ב הודיה בת לבנה מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים איילת בת נעמה ארז בן שושנה תומר בן רונית ציון ומאיר אברהם וב"מ עידן בן רבקה עמית בן רבקה ניסן משה בן חנה ליאור יהושע סומך וב"ב שמעון בן זלפה יצחק דדש

### דיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר מירב בת שרה סיון בת אסתר אילן בן ג'ולייט אילנה בת רוחמה חגית בת ז'ילה חיה רונית בת סימי

### זרע קודש בר קיימא

סיון בת אסתר אתי רחל מרים בת יהודית שמואל בן אסתר זרי כרמית בת יהודית נטלי בת יונית אורית בת רחל

### רפואת הנפש והגוף

הרשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א רחל ברכה בת פדילה דליה מאיה בת עדי אפרת דליה בת נעמה אוריא בן יפית יהודה אריה בן רחל ברכה אורן בן אסתר תמר פורטונה בת מיסה יצחק בן עזרא נעם יצחק בן רחל ברכה יעקב בן גולייט עינת בת רחל ברכה סימה בת אולין ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים רחל בת זוהרה צביקה בן גולה בנימין בן יקות נעם דוד בן סימה ז'ילה חיה בת אקבאל- בריאות ואריכות ימים אביחי בן אסתר שירה שילת בת אורלי אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה דניאל בן עדי רפאל משה בן רחל דניאל בן מיה כל עם ישראל

א' מר-חשוון תשע"א 09/10/2010

### פרשת נח

הפטרה: "השמים כסאי"- ישעיה פרק ס"ו

ש. חורף	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	16:40	17:51	18:31
ת. אביב	16:55	17:53	18:27
חיפה	16:46	17:52	18:28
ב. שבע	16:58	17:54	18:30

# שואל ומשיב בהלכה – כשרות המאכלים

האם יש הקפדה על אכילת בשר "מהדרין" או שמא די בכשרות רגילה?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה:

חובה על כל אדם ירא שמים להקפיד על אכילת בשר הכשר למהדרין, מפני שחלילה בבשר, שכשרותו מפוקפקת, ייתכן וכל אכילת כזית מהבשר, עובר האוכל על איסור תורה חמור. זאת נוסף לפגימה בטהרת הנשמה על ידי אכילת בשר שאינו כשר. ההקפדה על אכילת בשר מהדרין נדרשת במיוחד, כאשר מתארחים בבתי מלון באולמי אירועים ובמסעדות, בהם חובה לוודא הימצאות משגיח נאמן וירא שמים או תעודת הכשר ברת תוקף, כדי שלא להיכשל חלילה באכילת בשר נבלות וטריפות.

## הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל

הנס המופלא הבא התרחש אך לפני ימים, ביום חמישי, יומו הראשון של ראש השנה ה'תשע"א, בבישק שבקירגיסטן, סופר ע"י רב המקום ושליח חב"ד, הרב אריה רייכמן שליט"א, ולהלן סיפור המעשה:

הקהילה מונה כ-1200 יהודים, רובם שומרי תורה ומצוות. בית - הכנסת מוקף בחומה גבוהה ובצורה- מפחד הגויים שבסביבה. אולם אנשי העוולה אינם בוחלים בשום אמצעי. הללו תכננו בפרוטרוט זה תקופה ארוכה כיצד לפגוע ביהודי הקהילה ח"ו.

התכנון היה כדלקמן: בעיצומו של היום הקדוש, ראש השנה, לטפס על החומה ולזרוק מטען רב עוצמה, המכיל כדוריות מתכת, ברגים וחלקי מתכת מרובים בחצר בית-הכנסת. היות שבית-הכנסת גדוש באותה שעה במאות מתפללים. מטבע הדברים, מטען שכזה מתפוצץ והוא עלול לגרום ח"ו להרוגים ופצועים רבים.

המפגעים זרקו את המטען, כפי שתכננו ונמלטו מן המקום. לא לפני ששמעו את המטען מתפוצץ בקול נפץ רם ועצום. הם חיו בוודאי לשמוע בתקשורת על גודל הנזק ועל 'הצלחתם'. אולם בחסדי הא-ל יתברך לא נפצע איש.

כיצד אירע הנס הגדול? כמנהגנו מידי שנה, דקות אחדות לפני שנזרק המטען, יצאו כל מתפללי בית-הכנסת לעשיית 'תשליך', ולמעשה בית-הכנסת היה ריק לחלוטין בעת שהמטען התפוצץ. כאשר חזרו, נוכחו בגודל הנס שהתרחש עימם. הנזק הרב שנגלה היה עצום: הקירות עצמם היו מחוררים מהכדוריות הרבות. התקרה העליונה נפלה בחלקה. אכן, נס אדיר שהתרחש בעיצומו של היום הקדוש!!

## קריאת קורדש

אנו מבקשים בכל לשון של בקשה מקוראי העלון לבוא ולסייע לנו במימון העלון. כפי הידוע, עלוננו מודפס בכ-5000 עותקים ומופץ לירושלים והסביבה, אשדוד, אשקלון, מבשרת ציון, מעלה אדומים, טבריה והצפון – במתכונת מצומצמת.

העלון ממומן רק ע"י אנשים שהפצת התורה נמצאת בראש מעיינם ונדבה לבם לסייע. עריכת העלון והפצתו נעשית ע"י מתנדבים, כך שכל ההוצאות הכספיות הולכות ישירות להדפסת העלון בלבד! כ-ל תרומה תתקבל בברכה!!! לצערנו הרב התרומות פחתו בצורה משמעותית וישנו חוב ניכר לבעל הדפוס. ניתן כמובן לתת מכספי מעשרות. היו שותפים בהפצת התורה וחיוזק באמונה וביטחון בבורא העולם. למעוניינים, נא לפנות לליאור 0506-615031 ניתן לשלוח צ'ק, נא לכתוב לפקודת ביה"כ עין-חמד בצירוף קרוס או להפקיד ישירות לחשבון 10-678-027989/58 (החשבון ע"ש ליאור עצמון- בנק הישיר הראשון בהפקדה בבנק לאומי)

ישיבת "אור חדש" - לחולקית התשובה בתחילת הדרך  
אורה משפחתית, תנאי פנימיה, אפשרות לארוח פשפחות וחכים  
רח' זית רצון 1 ירושלים, טלפון: 0506-212295

- לזיכוי הרבים

### מנויים:

לקבלת העלון חנם  
ב- email מידי שבוע  
שלח את כתובתך אל:  
PnineEH@gmail.com

### הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,  
חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 0506-615031  
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון  
רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

### לשאלות בהלכה:

נא לפנות לרב  
אליהו חיים פנחסי  
בטל" 054-7646633



**רבי יוסף זונדיל מסלאנט זצ"ל:** נולד בר"ה ה'תקמ"ז (1786) בסלאנט. נפטר בג' מר-חשוון ה'תרכ"ו (1865) בעקבות מגפת הכולרה. ציונו בהר הזיתים. חי כ-79 שנים. מפורסמת צוואתו, בה ביקש כי יגררו את מיטתו על הארץ ואף אחד מבני ה"חברה קדישא" של ירושלים לא ההינו לעשות כן לאיש שהיה ידוע כצדיק נשגב וגאון גדול. ר' שמואל מסלאנט היה צריך להורות לראש הדגל וזקן החבורה לעשות כן בכדי לצאת ידי ציוויו של אותו צדיק. בדמעות ובכיות נוראיות, שהרטיבו את תכריכי המנוח, עשו לו כאשר ציווה בקטע קצר ליד שער האשפות, הורידוהו לארץ ומשכו אותו על הארץ. אחר כך ביקשו ממנו סליחה ומחילה בלב נשבר.



ר' זונדיל אמנם ציוה שלא יכתבו שום תואר על ציונו, אבל לפי הוראתו של ר' שמואל מסלאנט, רבה של ירושלים, הוסיפו את האות ר'. לפרנסתו התעסק במסחר בתבואה. הנהגות מופלאות מסופרות אודותיו ובענייני "בין אדם לחברו". מידת החסד הייתה טבועה בלבו. את שיטת המוסר ייסד תלמידו ר' ישראל. כאשר נשאל באילו ספרים לימד אותו ר' זנדל השיב: "לא מספרים למדתי, אלא ממנו- מאישיותו ומהנהגתו".

רוב ימיו התגורר בסלאנט. בשנת ה'תקצ"ז (1837) עלה לארץ ישראל והתיישב בירושלים, שם שימש במשרה של מורה הוראה, עד שהעביר את המשרה לחתנו – ר' שמואל סלאנט. באחרית ימיו כהן כרבה של העדה האשכנזית בירושלים. חיבתו לארץ-ישראל לא ידעה גבול. מנהגו היה לסובב סביב חומת ירושלים, ולקיים כפשוטו את הכתוב "סובו ציון והקיפואה", ובכל יום השתדל ללכת ד' אמות חדשים בארץ הקודש, לקיים דברי חז"ל "כל המהלך ד' אמות בארץ-ישראל מובטח לו שהוא בן עולם הבא" (כתובות קיא).

**אביו:** ר' בנימין בינוש (נכדו של ר' אורי אשכנזי, תלמידו של המהר"ם מלובלין). **מתלמידיו:** ר' ישראל מסלאנט, ר' צבי הירש **מרבתינו:** ר' חיים מוולוז'ין. ר' עקיבא איגר.

**מעשה באשה אחת,** שבאה אל חצר "החורבה" של ר' יהודה החסיד בירושלים לחפש את שואב המים שהיה מתגורר שם, כדי שישאב בעבורה מהבאר מספר דליי מים. שואב המים לא היה אז בביתו, והאשה התחילה לחפש אחר אדם, שיסכים לשאוב בעבורה את המים. והנה **ראתה האשה לפניו את ר' יוסף, אשר היה לבוש כדרכו כאחד מפשוטי העם.** היות שלא הכירה אותו, ניגשה אליו ואמרה: "**התואיל לשאוב בעבורי שני דליי מים תמורת שתי קופיקות?**" - "**ברצון רב,**" ענה הרב, כשהוא קורן מאושר על המצווה הגדולה שנפלה בחלקו.

לאחר ששאב בעבורה את המים, דחה את קבלת השכר לפעם אחרת, לכשיזדמן לו שוב לשאוב בעבורה. האשה שמחה שנזדמן לה שואב מים שאף אינו דורש מיד את שכר הטרחה והודתה לו על כך מעומק לבה. לאחר זמן באה שוב האשה אל "החורבה", וחקרה לדעת, מיהו אותו אדם אשר שאב בעבורה את המים, ואשר היא עדיין חייבת לו את הכסף. **והנה נודע לה, שהאיש אשר שאב בעבורה את המים אינו אלא הצדיק ר' יוסף זונדיל.** מיהרה האשה אל ביתו, ובלב נשבר ביקשה את סליחתו. ענה לה הרב, כשבת-צחוק מרחפת על פניו ואמר: "**יישר כוחך, שעל ידך זכיתי לקיים מצוות גמילות חסד כזו.**"

**ב**בית-הכנסת "מנחם-ציון", שבחצר חורבת ר' יהודה החסיד, היה לר' יוסף מקום קבוע ללימוד ולתפילה. באותו מקום היה לו סטנדר, בו היה שומר את ספריו, שהיה לומד בהם. אחד המתפללים הצעירים היה מפעם לפעם מעביר את הסטנדר הכבד של ר' יוסף לפינה אחרת, ולא היה מחזירו למקומו בסיום הלימוד.

ניגש אליו פעם ר' יוסף ואמר לו: "**בחפץ-לב הנני מרשה לך לקחת את הסטנדר ולהעבירו להיכן שלבך חפץ. אולם אנא, במחילה ממך, השתדל נא בגמר השימוש להחזירו למקומו, כי הרי כבר זקנתי וקשה לי לסחוב את הסטנדר למקומי.**" ר' יוסף הבחין, שהצעיר נעלב מבקשתו, והתחיל לפייסו ולבקש ממנו בתחנונים, שייאות למחול לו אם דבריו פגעו בו או העליבוהו. ואולם כל תחנוניו של הרב נפלו על אוזניים ערלות. בעקשנות מוזרה השיב הצעיר עצמו כחרש ולא אבה לענות מאומה.

כשראה ר' יוסף זונדיל כך, לא היסס הרבה. הוא ניגש אל בימת בית-הכנסת והכריז בקול רם: "**רבתי! פגעתי והעליתי את פלוני, ובפני כולם מבקש אני ממנו שיסלח לי,** ובדברו פרץ הרב בבכי **קורע לב.** כשראה הצעיר, עד כמה הדברים נוגעים אל לבו של ר' יוסף, ניגש אליו והודיע לו, שהוא מוחל וסולח לו בלב שלם.

**פ**עם מצאו אותו בלילה באחד מימות הגשמים רובץ בבוץ ובטיט, מלקט אבנים ומרצף את הרחוב. נתגלה, שעושה כן לכבוד אמו, שדרכה לעבור שם תמיד בלכתה לבית הכנסת. גם בירושלים, אליה הגיע בכסליו ה'תקצ"ז (1837), הרב היה רגיל לקום בחצות הלילה ללמוד. בימות השלגים, היה מפנה בבוקר השכם את השלג בסביבות בית הכנסת ב"חורבה", כדי לעשות דרך לשכניו ולבאים להתפלל.

**מ**עשה ביום כיפור, שהבחין מבעד לחלון בעז הנכנסת לגינת פלוני. הוא לא התמהמה, ורץ עם טליתו והקיטל להבריח את העז כדי להציל ממון של ישראל. אף לעת זקנתו, היה שואב מים מן הבור לזקן גלמוד וחלוש שגר בשכנתו. כך נהג ימים רבים מבלי שאיש הרגיש בדבר עד שאותו זקן תפס אותו ב"קלקלתו", ועיכב בידו מלהמשיך.





ליל חורף רגיל היה זה, גשום וסגרירי. בלילה כזה מאחל כל אחד לעצמו להגיע לביתו מוקדם כדי שיוכל להותיר מאחוריו את הגשם והרוחות. גם לחיים ג. היו תוכניות כאלו. הוא נהג במכוניתו בטור אין סופי של אורות שנעו על הגשר הארוך המחבר את מנהטן-ברוקלין, גשר שאורכו כשני קילומטרים, נטוי מעל ומעוט באורות מרהיבים לאורך כבלי מתכת אדירים. זה שנים שהוא עושה דרך זו מידי בוקר בצאתו לעבודתו ובערב חוזר לביתו. הפעם ציפתה לחיים הפתעה. מרחוק הוא הבחין שטור המכוניות מאט את מהלכו, ותוך שניות ספורות החל להיווצר במקום פקק תנועה, שכן נתיב אחד נסגר לפתע לתנועה. חיים נעשה ערני יותר, והשתלב בתנועה האיטית. **משהתקרב למקום, הופתע לראות מכונית הדורה עומדת ללא יכולת להניע.**

בימים ההם עדיין לא היו טלפונים סלולאריים, והנהג היה אובד עצות. ניכר היה, כי האיש אינו מאלו שפותחים את מכוניתו כדי לראות מה מתרחש "בִּקְרָבִי" המכונית לתת לה אולי איזו טפיחת עידוד או למשוך ולהזיז את אחד החוטים האין סופיים בתוך הבלביל השחור והמלוכלך הקרוי מנוע... למרבה הפלא, עדיין לא נראתה המשטרה ברקע. בימים כתיקונם היו שוטרים מגיעים מיד כדי לנסות לשחרר את הלחץ ולהקל את לחץ התנועה לאלפי המכוניות הצצות מידי רגע בדרך עמוסה זו.

**מראהו האומלל של האיש לעזרה גרם לחיים, בהחלטה של שנייה, לעצור ולנסות לעזור לאיש,** הרי גדולה מצוות עשיית חסד עם זולתך. הוא עצר את מכוניתו מיד אחרי המכונית התקועה ויצא אל הגשם כדי לראות מה קורה. **המכוניות המשיכו לחלוף על פניהם, תוך שעל פני נהגיהן ניכרת פליאה ותימהון על אותו נהג מוזר, שיוצא לעזור לאי מי שבוודאי לא ראהו ולא הכירו מימיו.** בעיר גדולה זו השוקקת חיי מסחר וכלכלה והמרכזת את המסחר העולמי, תוכל למצוא הכול-הכול! כסף לרוב, מרכזי סחר בתחומים שונים: טקסטיל, יהלומים, בנקאות, והכל בגדול ובעוצמה מעוררת השתאות. אך **רחמים אין בה!** כאמור, יצא חיים לראות במה יוכל לעזור. הוא לא היה מכוני גדול במיוחד, ומימיו לא טיפל בבעיות מסוג זה, אבל מראה האיש הנבוך שראה דיבר ללבו-הזדמנות למצווה.

אותו נהג אומלל, הנרי ס. נהג ברכבו גם הוא. גם הוא כדרכו כרגיל. יום מעייף היה לו, והוא חיכה בקוצר רוח להגיע לביתו ולנוח מעמל יומו. בהיכנסו למכוניתו, בחניון שתחת בנין המשרדים שבו עבד, חש שהרכב אינו כתמול שלשום. הוא בדק את האורות שהיו אמורים להתריע על תקלות שונות ולא ראה דבר חשוד, אבל אינסטינקט פנימי לחש לו, כי הרכב לא בסדר. **'קח מונית וסע הביתה, שלח את הנהג מחר למוסך, ובינתיים תגיע הביתה בכוחות עצמך'**, אמר לעצמו... אבל הגשם שיורד ונראה שאינו פוסק, לא הותיר מקום רב להחלטה. הוא המשיך בנהיגה, כשהוא מקווה שהנסיעה תעבור בשלום. אבל כתמיד ברגע הפחות מתאים מתגלה כל אחד ל'נביא' היודע את העתידות. **והנרי, שעלה על הגשר, כשהוא מקווה לעבור בשלום, מצא עצמו לפתע במכונית הדוממת תקוע על הגשר.** זה היה הדבר האחרון שאיחל לעצמו, אבל בשמים כנראה לא נענו לבקשתו. לשווא ניסה להיזכר בכל מה שידע, התניע והפסיק והרכב השתעל ולא הגיב כלל.

הנהגים שחלפו על פניו רק הגבירו את מרירותו וכעסו. **'מדוע לאף אחד לא אכפת? האם הם לא מבינים מה קורה כאן?'** בליבו התפלל שיעבור מישהו מבין ידידיו, בני משפחתו, מישהו מעובדיו הרבים או מכר מהמועדון שבו היה חבר. אך לשווא. הדקות חלפו במהירות, כמו המכוניות, והנרי מציץ בשעונו שוב ושוב. ואז הוא רואה את מכוניתו של חיים נעצרת. חיים יוצא מחייך – והנרי שומע אותו שואל: "כיצד ניתן לעזור לך?". הנרי נדהם, וניכר שעדיין לא עיכל את השינוי שחל במצבו: הנרי עונה ביבושת: "אין לי מושג מה, אבל תוציא אותי מכאן". חיים, שכאמור גם הוא לא היה מכוני מדופלם, נכנס אל הרכב הדומם, מנסה להתניע, לבדוק, **כשהוא מתפלא על עצמו מדוע נכנס להרפתקה זו.** תוך כדי ניסיונות ההתנעה, מזהה חיים שסוג שיעול המנוע נשמע כאילו חסר דלק במיכל.

"מתי מילאת דלק?" הוא שואל את הנרי, והלה משיב שמיכל הדלק באמת לא מלא, אבל יש דלק. "מתי מילאת?" שוב חיים לשאול. "בערך לפני שבוע", הוא משיב. חיים נגש למכוניתו, שולף ממנה מיכל דלק, המוכן אצלו לכל צרה שלא תבוא, ושופך לתוך מיכל הדלק של המכונית. לאחר ניסיונות מספר "משתפר" סוג השיעול, **ולאחר מנוחה הנס קורה, הרכב פועל והמנוע עובד כאילו מששת ימי בראשית.** הנרי, שלאורך כל המפגש לא הראה שום סימני ידידות בולטים, שואל את חיים: "במה אתה עוסק?". חיים עונה שהוא פתח לאחרונה עסק של שטיחים, בעיקר למשרדים.

הנרי שולף את כרטיס הביקור שלו, מוסר אותו לחיים ואומר: "תן לי טלפון מחר למשרד. אין מילים בפי להודות לך. לא תיארתי לעצמי שמישהו בכלל יעזור, והנה לא רק שעצרת אלא פתרת את הבעיה. אני אסיר תודה לך. תתקשר מחר". שניהם נפרדו בלחיצת יד, נכנסו איש למכוניתו והמשיכו בדרכם. כל הסיפור ארך כחצי שעה, וכאשר שב חיים לביתו צלצל הטלפון מיד עם כניסתו. היה זה קרוב משפחה שהודיע על ביקורו הקרוב. קָצֵב הדברים פשוט השכיח ממנו את אותו ערב. לאחר מספר ימים נתקל באקראי בכרטיס הביקור של הנרי. ברגע הראשון תמה: 'מיהו בעל הכרטיס?!'

השם כלל לא היה מוכר לו. אחר כך נזכר לפתע: "זהו הכרטיס שקבלתי בלילה על הגשר. מה יש להפסיד? אצלצל אליו". אמר ועשה. מעברו השני של הקו ענתה מזכירה בטון יבש: "הוא עסוק". "אמרי לו בבקשה, שחיים מהגשר חיפש אותי", אמר לה. מיידית הייתה התשובה: "המתן, מיד אקשר אותך". ואכן, היה הנרי על הקו. לאחר מספר משפטי נימוס שאל הנרי: "האם תוכל לסוור למשרדי?" נקבע תאריך, וחיים הגיע. לחיצת ידיים חמה, והשנים נזכרים בפגישתם הקודמת.

"ראה", אומר הנרי, "אני רוצה מאוד לגמול לך על אשר עשית עמי באותו לילה. אלפים עברו בזה אחר זה, ואיש לא עצר. זה לימד אותי הרבה על טיבם של אנשים, ואולי בעצם אני לא טוב יותר? האם אני עצמי הייתי עוצר לך אם היה הסיפור הפוך? אני לא בטוח. אבל לך בוודאי מגיעה הכרת תודה. סיפרת לי, שאתה עוסק בשטיחי משרד. יחד עם קבוצת משקיעים אנו בונים עכשיו בניין בן 45 קומות! **כמובן שחלק מבניין כזה הם גם השטיחים. אני מבקש ממך לקחת את פרטי המכרז ולהגיש את הצעתך.**" העסקה שבה זכה חיים, הייתה צעד ששינה את כל מהלך חייו העסקיים לטובה...

<p>הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל משה כרמלי בן נעימה ז"ל אביבה בת איירן ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה נסים בן מזל-טוב ז"ל אינס בת מאירה ע"ה ארהון (אורי) בן רבקה ז"ל</p>	<p>הרב אטון שבתי בן אסתר יא זצ"ל משה בן עליזה ז"ל יוסף מלכה בר סעדה ז"ל משה בן רוזה ז"ל מצליח בן אסתר ז"ל דוד בן רחל ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה</p>	<p><b>לע"נ</b></p> <p>הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל נעמי בת כתון ע"ה עליזה בת שמחה מרילי ע"ה מרים בת בלה ע"ה ברוך בן ורדה ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל עמרם בן חנה ז"ל סוליקה מלכה בת עישה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו צדיק חכם בן חזלה ז"ל אורי בן מרים ז"ל</p>
---	---	--	--